

Folketingets Sundhedsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 1371

Doknr.
1185990

Dato
17-03-2025

Folketingets Sundhedsudvalg har d. 17. februar 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 287 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 287:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 10/2-25 (SUU alm. del - bilag 158 (fortroligt)), herunder kommentere på kommunens ansvar for patientens øgede mistroivsel som følge af kommunal forvaltning, som ikke tager sundhedsfaglige hensyn?"

Svar:

Indledningsvist kan jeg oplyse, at jeg ved min besvarelse af spørgsmålet er gået ud fra, at Sønderborg Kommune har medvirket til borgerens ophold i Horsens Kommune, og at Sønderborg Kommune fortsat er handle- og betalingskommune for den pågældende borger.

Det er altid ulykkeligt, når der ikke er overensstemmelse mellem borgerens ønsker og kommunens vurdering af hjælpebehovet, uanset hvad årsagen hertil er.

Jeg kan desværre ikke gå ind i den konkrete sag, men kan oplyse generelt om reglerne på området.

Hovedreglen for hjælp efter serviceloven er, at den kommune, hvor en person bor eller sædvanligvis opholder sig, både skal yde hjælp og betale for den hjælp, der ydes. Der gælder imidlertid en undtagelse for personer, der har fået ophold i boformer efter servicelovens §§ 107-110 i en anden kommune med hjælp fra den kommune, hvor de oprindeligt boede. I sådanne tilfælde vedbliver den kommune, som har medvirket til at borgeren har fået ophold i en boform efter servicelovens §§ 107-110 med at være handlekommune for den pågældende borger i forhold til bl.a. serviceloven. Regler herom er fastsat i retssikkerhedsloven. Handlekommunen har derfor – uanset hvor boformen er beliggende – fortsat pligt til at yde den hjælp, borgeren har ret til efter lov om social service. Det kan være i forhold til selve botilbuddet, men kan også være i forhold til f.eks. hjælp og støtte i dagligdagen eller aktivitets- og samværstilbud.

Handlekommunen skal administrere hjælpen efter servicelovens gældende regler og kommunens serviceniveau. Eventuelt nye afgørelser om hjælp og støtte efter serviceloven skal derfor træffes efter en konkret, individuel

vurdering af den enkeltes behov inden for rammerne af servicelovens regler. Kommunen skal således yde hjælp i samme omfang til de borgere, der med kommunens medvirken har ophold i en anden kommune, som til de borgere, der bor i kommunen, og som den er handlekommune for i relation til hjælp efter serviceloven.

Kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune har truffet afgørelse om i forhold til den enkelte borger. Kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, at om der er behov for at yde andre former for hjælp, herunder hjælp efter anden lovgivning. Opfølgningen skal ske ud fra borgerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne. Det fremgår af servicelovens § 148

Kommunen skal således sikre sig, at borgeren får den nødvendige og rette hjælp. Konstaterer kommunen, f.eks. i forbindelse med det personrettede tilsyn, at den hjælp, som borgeren modtager, ikke længere er den rette hjælp, skal kommunen foretage en fornyet vurdering af borgerens hjælpebehov og evt. træffe afgørelse om ændret støtte. Det følger af retssikkerhedslovens § 4, at borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag.

Er borgeren ikke enig i den afgørelse, som kommunen træffer efter serviceloven, har borgeren altid mulighed for at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen. Klagen til Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at borgeren har fået meddelelse om afgørelsen.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister